

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1715. usque ad annum 1718

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 15. Rhemensis Archiepiscopus ab Appellantibus multis modis vexatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67649](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67649)

agentes,
m Gu-
scitatus,
pa pro-
ra Co-
illio fa-
valeret:
Cheva-
nim, et
uem vos
e posset,
ius fide-
ucusque
ivis ulis
Noaillo
se etiam
Affec-
Oratori
qui vel-
ri erant:
cunctas
ns, affe-
oallium
met ejus
nas quo-
iciendas
hoc con-
um ipse
ici indi-
as, quod
explica-
torquen
optime

optarit, nunc vero *ampliores* magisque Sæc. XVIII.
explicitas petat, brevi has quoque *emen-* A. C. 1717.
datores dari petiturus: Quapropter Car-
dinalis Tremollius & Amelotus Noail-
lio perscripsere, Religionis res ex tem-
porum varietate variationem in doctri-
næ principiis minime admittere, ipsum
autem nequidem ausum fuisse tam di-
fertas petere explicationes, quas nunc
Pontifex sponte offerret, & nequidem
in hortatoria Pontificis epistola tam
amplias reperiri, quas tamen olim tan-
quam unicum reddendæ pacis medium
suspexisset.

§. XV.

Appellantium vexatio contra Archi- episcopum Rhemensem.

Nondum Franciscus de Mailly reni-
tentes Canonicos & Doctores pœ-
narum severitate ad acceptandam Con-
stitutionem adigere poterat; horum e-
nim non pauci sacris suis ministeriis nun-
tium mittere, & sese veluti ad laico-
rum conditionem deprimere malue-
runt, quam Archiepiscopi sui jussis ob-
temperare: Tantum habet virium male
consultum præconceptam opinionem
tuendi studium, pravumque multitudi-
nis exemplum: Non deerant tamen,
qui nonnisi censuras declinandi studio

L13

Con-

Sæc. XVIII. Constitutionem acceptarent, additis
A. C. 1717. tamen restrictionibus sacræ Sedi oppido
infestis, quas ad ipsum suum Archi-
episcopum transmittere non erubuer-
runt: cum vero horum rebellionem Pa-
risiensis Facultas plurimum fulciret,
ipsamque Rectoris orationem Archi-
episcopo summopere injuriosam typi-
mandasset, hinc malis inde securus
obviaturus Archipræful, ex hoc ser-
mone plures extraxit propositiones,
quas hoc anno die quarta Januarii tan-
quam temerarias, scandalosas, ero-
neas, schisma foventes, & sacræ Sedi,
atque Episcopali auctorati injuria
damnavit, simulque Parisiensem Pe-
rochorum epistolam contra Constitu-
tionem iisdem censuris perstrinxit. Nec
tamen propterea Rhemenses ad laudia
rediere, sed ipsum Capitulum Cathed-
rale, reclamantibus incassum novem-
decim Canonicis, a Pontificis Con-
stitutione provocavit: Ejus exemplu-
mox Capitulum S. Simphoriani, & Fa-
cultas Theologica sequebantur. Igini
Archiepiscopus tertio cunctis suis Die-
cessis Ecclesiasticis præcepit, ut Con-
stitutionem intra tres hebdomadas re-
ciperent, secus ipso facto excommu-
nici: Verum censurarum metus ne
prævaluit inveteratæ eas contemne-
confuetudini; præ ceteris enim Ur-
Vic

Vicarius Archiepiscopi sui mandatum Sæc. XVIII.
 e suggestu promulgare renuit, & quam- A. C. 1717.
 vis a sacris interdictione mulctatus fuis-
 set, nihilominus proximo die Dominico
 palam in Ecclesia Parochiali Divina
 peregit Officia: unde ad tres septima-
 nas ad Seminarium secedere jussus, ab
 hac sententia tanquam *ab abusu* ad Par-
 liamentum provocavit, a quo Archiepi-
 scopus, & Ecclesiasticus illius Judex
 seu *Officialis* ad omnes expensas, dam-
 na, & lucra cessantia condemnati sunt,
 simulque Serenissimi Regentis nomine
 Archiepiscopo injunctum, ut deinceps
 nec Capitulum nec Parochos suos mo-
 lestaret; cum vero sine Pastoralis officii
 sui neglectu huic mandato obtemperare
 haud posset, appellantes libello supplici
 petierunt, ut Archiepiscopus deinceps
 quicquam contra eos moliri interdice-
 retur. Ne vero id fieret, nulli labori
 pepercere Cardinalis Rohanius, cete-
 rique Episcopi; probe enim prospexe-
 rant, hoc interdicto Archiepiscopis
 manus ligari, proin Ecclesiasticos im-
 pune ac frequentissime suas appellatio-
 nes interjecturos; nec penitus inanis e-
 rat eorum conatus; quippe appellantium
 libellus sine appellationis mentione facta
 recipiebatur. Paulopost novæ vexatio-
 nis fomitem suppeditabat nominatio
 Rectoris; cum enim cuilibet Archiepi-

LI 4

scopo

Sæc. XVIII scopo Rhemensi Universitatis Rectorem
A. C. 1717 nominandi jus competeret, tres eidem
proponebantur, quos tamen omnes
Archiepiscopus rejicit: Verum Universitatis Doctores ex his tribus unum pro
suo libitu elegerunt, quem Archiepiscopus quidem tanquam intrusum, &
ad muneris sui executionem incapaci
em declaravit, Parliamentum vero
per edictum in suo officio illum con
firmavit.

§. XVI.

*Appellantium fraus in adulteranis
Serenissimi Regentis literis.*

Tantam horum temeritatem non modo
Pontifex atque Episcopi, sed ne
quidem ipsem Regni Moderator to
lerandam esse censebat, quia vero ma
jora adhuc mala ex intempestivo rigore
oritura pertimescebat, pacis vix nou
conclamatæ spem denuo fuscitare fa
tuit, hancque in rem die decima terii
Julii ad omnes Regni Episcopos episo
sam dedit, qua eis significavit, quod
Feuilladam Ducem Romam mittere
decreverit, ut malis, quæ per clemenc
iam & reconciliationem tollendi co
pia sibi erpta fuisset, tandem Pontif
cia simul & Regia auctoritate finis im
poneretur, ea de caussa ad eundem
missum.